

Vedkommende at tage nogen Afstand fra den højtærede Ordførers Udtalelser, navnlig i Begyndelsen af hans Foredrag. En Begrundelse af Lovforslaget og Ændringerne skal jeg ikke komme ind paa, men den ærede Ordfører udtalte i Begyndelsen, at han tvivlede baade om Nødvendigheden og Ønskeligheden af dette Forslag. Jeg maa hertil sige, at jeg har en anden Mening. Jeg opfatter Sagen saaledes, at Regeringen her er kommet til os og har sagt til os, at for en Videreførelse af dens Politik i den Retning, vi alle ønsker, for Bevarelsen af den lige og absolutte Neutralitet til alle Sider finder den, at det er nødvendigt, at der kommer en saadan Lov i en eller anden Form, som kan beskytte Regeringen under dens Virksomhed for at holde os udenfor Begivenhederne og beskytte vor Handel og Udførsel. Naar Regeringen kommer til Rigsdagen om noget saadant, og navnlig naar denne Regering med den Fortid, den har gennem mange Aar, kommer til Rigsdagen og kræver noget saadant, saa maa jeg se saaledes paa Sagen, at Regeringen, som arbejder under disse Forhold, bedre end vi andre kan skønne over Nødvendigheden, og det forekommer ogsaa mig, at de Aktstykker, der har været fremlagte i Udvalget, har været fuldt ud tilstrækkelige til at begrunde Nødvendigheden af den her omhandlede Lov. Naar altsaa Regeringen, som den mest sagkyndige og som den, der skal administrere under disse vanskelige Forhold, erklærer disse Krav for nødvendige, kan jeg ikke indse andet, end at jeg maa slutte mig til Regeringen og sige, at naar Regeringen finder en saadan Lov nødvendig, maa den ogsaa have den. Vi bør gøre alt, hvad vi kan gøre, for at støtte Regeringen i at bevare vor Neutralitet og det venskabelige Forhold til alle de Nationer, der i Øjeblikket ligger i Krig. Jeg er heller ikke enig med den ærede Ordfører i, at man uden en saadan Lov vil kunne overbevise Udlandet om, at det kun er enkelte Personer eller Personer uden Betydning og Rørelser uden Betydning, der er Tale om. Det tror jeg ikke, man kan. Det er jo vel saadan, at det her i Landet er enkeltes Stemninger, som man altsaa mener bør holdes nede, men man kan være ganske forvisset om, at der i andre Lande er lignende Stemninger, som kommer til at samarbejde med dem, og som kunde ønske at stille vort Land og vort Folk paa en udsat Post eller søge at drage os med ind, og disse interesserede Personer i Udlandet

vil søge at slaa op alt, hvad de kan slaa op, og hvad de med nogen Rimelighed kan slaa op, til det mest mulige for at søge at skade os og virke i en bestemt Retning. Derfor tror jeg, at det vilde være ret umuligt for Regeringen at overbevise Udlandet om, at de Udtalelser, der saaledes kommer frem her i Landet, og som denne Lov sigter til at holde nede eller i hvert Fald noget i Ave, og de enkelte Personer er ganske uden Betydning.

Af disse Grunde er jeg nødt til at tage nogen Afstand fra den højtærede Ordfører og hans første Udtalelser om dette Lovforslag. Naar Regeringen forlanger Loven og anser den for nødvendig, og naar Regeringen utvivlsomt er den, der har bedst Forstand derpaa, saa maa vi give den Midlér i Hænde til at kunne fortære med den Politik, som den nu heldigt har drevet i 11 Maanedes, og hvorved vi er holdte ude fra det Uvej, der raser over Europa. Jeg nødes derfor til her at tage nogen Afstand, fordi jeg tænker noget anderledes og ser noget anderledes paa Sagen end den ærede Ordfører; men i selve Realiteten, Vedtagelsen af Flertallets Forslag, er jeg altsaa ganske enig med Flertallet, da jeg selv er Medforslagsstiller til Ændringsforslaget, og jeg anbefaler derfor dette.

Ordføreren (J. Pedersen): Jeg skal ikke diskutere dette Spørgsmaal med det ærede Medlem. Jeg har meget vel vidst, at der var en Forskel i vor Opfattelse. Det var bekendt ogsaa fra første Behandling; men naar det ærede Medlem er nødt til, som han siger, at tage Afstand nu, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke har indbefattet det ærede Medlem under de Betragtninger, jeg fremsatte. Jeg har udtrykkelig sagt, at der var et Flertal, jeg turde endogsaa sige bestaaende af de fleste Medlemmer, der delte dem. Det er ikke faldet mig ind at regne det ærede Medlem med til disse Medlemmer.

Justitsministeren (Zahle): Ved dette Lovforslags første Behandling den 21. Juni havde jeg den Ære overfor det høje Ting at udtale følgende Ord, som jeg anmoder den højtærede Formand om at maatte gentage: „Lovforslagets Formaal er et dobbelt, for det første saa vidt muligt at hindre, at der fremsættes Udtalelser, der kunde have skadelige Følger for vor Neutralitetspolitik, men dernæst ogsaa at hindre, at der fremsættes Udtalelser, som handelspolitisk kommer os til Skade.“ Dette